

dosarul nr.2rac-53/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (V. Puica)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Compania de Asigurări „Donaris Viena Insurance Group” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Compania de Asigurări „Acord Grup” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei de Asigurări „Donaris Viena Insurance Group” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Ion Turcuman cu privire la anularea actului, încasarea sumei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Compania de Asigurări „Donaris Viena Insurance Group” Societate pe Acțiuni,

c o n s t a t ă:

La 03 iulie 2017, CA „Acord Grup” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Donaris Viena Insurance Group” SA, intervenient accesoriu Ion Turcuman prin care a solicitat anularea dispoziției RCAI1517_20i6 din 26 ianuarie 2017 cu privire la declarația de daune, emisă de societatea pârâtă, încasarea sumei de 40161 de lei, cu titlu de despăgubiri materiale în ordine de regres, suma de 5983,99 de lei sub formă de penalitate și cheltuielile de judecată în mărime de 4993,26 de lei.

În motivarea acțiunii a menționat că la 18 martie 2015 între CA „Acord Grup” SA și Popa Nicolae a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijlocului de transport auto, a conducătorului auto și a pasagerilor CASCO nr. 02.04.085/15 pentru autovehiculul de model xxxx, xxxxx.

La 11 februarie 2016, în com. Băcioi s-a produs accidentul rutier în care a fost implicat autovehiculul asigurat de model xxx, xxxx și autovehiculul de model xxxxx, xxxxx, condus de Turcuman Ion.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 12 februarie 2016, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul autovehiculului de model xxxxx, xxxxx Turcuman Ion, care deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. RCAI-001983935, eliberată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

A notat societatea reclamantă că în rezultatul producerii accidentului rutier, autovehiculul asigurat de model xxxxx, a fost parțial deteriorat, fiindu-i cauzat proprietarului, prejudiciu material în mărime de 40 161 de lei, sumă ce a fost integral achitată prin transfer proprietarului autovehiculului Popa Nicolae, fapt confirmat prin ordin de plată nr. 56287 din 26 aprilie 2016.

Întrucât în momentul producerii accidentului rutier, persoana vinovată deținea polița de asigurare nr. RCAI-001983935 (perioada de asigurare 24 decembrie 2015 – 23 decembrie 2016) obligatorie de răspundere civilă încheiat cu CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, companiei pârâte i-a fost înaintată reclamația de recuperare a prejudiciului material față de asigurătorul de răspundere civilă auto al persoanei vinovate, care a fost recepționată în data de 21 decembrie 2016.

Ulterior, prin scrisoare nr. 562/17 din 17 februarie 2017, societatea pârâtă a expediat societății reclamante, decizia asupra declarației de daune nr. RCAI1517 2016 din 26 decembrie 2016, prin care accidentul produs nu a fost recunoscut drept caz asigurat.

În opinia CA „Acord Grup” SA, societatea pârâtă urmează să-i achite prejudiciul material în ordine de regres în sumă de 40 161 de lei, cât și penalitatea în mărime de 5 983,99 de lei (401 61 de lei x 0,1% x 148 zile - 22.01.2017 până la 20.06.2017).

În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 14, 1329, 1398, 1410, 1416 din Codul civil, art. 22 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicole, nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, art. 5-7, 166, 167 din Codul de procedură civilă și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

Prin hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea a fost admisă. S-a anulat dispoziția nr. RCAI1517_2016 din 26 ianuarie 2017 cu privire la declarația de daune, emisă de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA. S-a încasat de la CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în beneficiul CA „Acord Grup” SA suma de 40 161 de lei, cu titlu de despăgubiri materiale, suma de 5983,99 de lei sub forma de penalitate și cheltuielile de judecată în sumă 4993,26 de lei, în total suma de 51138,25 de lei.

La 01 martie 2018, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea depusă de CA „Acord Grup” SA să fie respinsă integral.

Prin decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 28 noiembrie 2018 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea depusă de CA „Acord Grup” SA să fie respinsă integral.

În susținerea recursului declarat, societatea recurentă a notat că atât Judecătoria Chișinău, sediul Central, prin hotărârea din 23 februarie 2018, cât și Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 13 septembrie 2018, au aplicat doar prevederile art. 22 alin. (12) și (13) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicole, nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, fără a

aplica prevederile alin. (12¹) al aceluiași articol, pronunțând astfel o concluzie diametral opusă.

La caz, a menționat că în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicole, nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, se reține că, după ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asigurătorul este obligat să examineze bunurile avariate și să încheie, în termen de cinci zile lucrătoare din data primirii cererii persoanei păgubite privind despăgubirea de asigurare, un proces-verbal de constatare a pagubelor. Astfel, o etapă indispensabilă a examinării oricărui dosar de daune, este avizarea daunei, așa cum prescrie în mod expres art. 19 alin. (1) din Lege, fapt neglijat de către instanțele de judecată.

Totodată, societatea recurentă a reiterat argumentele expuse în susținerea cererii de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces în data de 08 octombrie 2018 (f.d.133). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 28 noiembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele societății recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, societatea recurentă nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce societatea recurentă a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, societății recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Compania de Asigurări „Donaris Viena Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Compania de Asigurări „Acord Grup” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei de Asigurări „Donaris Viena Insurance Group” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Ion Turcuman cu privire la anularea actului, încasarea sumei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat